

teatre
Ignots,
dirigida per Ramon
Madaula

LA GALERIA

música Pau Vallvé • art La rica heterogeneïtat de l'expressionisme abstracte • gastronomia Lidl, catalanòfob?

La seua novel·la descriu el malson familiar comú d'un jove envoltat de passivitat i d'irresponsabilitats. Quin és el propòsit d'aquest escrit?

—D'alguna manera, oferir el llibre com una mena de relat i d'experiència. La novel·la exigeix una narració propera, tangible i també boja, desbocada. És la història d'un continent que ja no pot sostenir les coses que hauria de contenir fermament.

—De fet, el seu estil és incisiu i comprensible i, de vegades, agònic, atropellat, sense majúscules i gairebé sense puntuació.

—Es tracta d'adequar l'estil al turment del protagonista, que corre com un cotxe engegat i sense frens. Com més allargava la frase i menys punts posava, més s'accelerava la lectura. Aquest és un tret que m'anava semblant interessant segons l'anava aplicant. L'estil, paradoxalment, és dinàmic i assequible per al lector.

—La descripció dels joves és certament tòpica: egoistes, irresponsables, inhibits dels problemes que han d'afrontar... Això amaga una crítica?

—No, perquè no només els joves de la novel·la prenen aquesta actitud: tots estan molt confusos.

—De fet, el pare del jove protagonista no gaudeix de la maduresa que se li suposa amb la seua edat.

—Sí. Es parla del pas dels anys, del fet de cremar etapes, de consolidar aspectes... I en tota aquesta etapa hi ha una sèrie de ritus incomplets, de manca de referències familiars en els grans i en els joves. El pare i el fill troben aquestes similituds però també tenen grans diferències. El pare sempre vol excusar-se, té ganes de parlar; i el fill calla. Són dos personatges que no s'entenen.

—Fa l'efecte també com si les ànsies d'alliberament familiar del pare foren castigades pels fets que li arriben després.

—És l'actuació poètica del karma: el pare és qui més vol escapar de la rutina familiar i finalment és el que pitjor acaba sortint de tots.

Jordi Amor

«'El forat' representa els bonys que trobem en els espais vitals»

Jordi Amor (Barcelona, 1982) és autor d'*El forat*, una novel·la editada per **L'Altra Editorial** plena d'humor i de turment, portaveu dels joves que no es volen fer grans i dels grans que es pensen que poden tornar a ser joves sense pagar un preu. Una novel·la mereixedora del premi Documenta.

Entrevista de Manuel Lillo i Usechi

El forat

JORDI AMOR

L'Altra Editorial, Barcelona, 2017
Novel·la, 155 pàgines
Premi Documenta 2016

—El protagonista es fa addicte a carvar un forat al camp per evadir-se dels seus problemes. Què expressa aquest forat?

—És la idea que les superfícies no són contínues, que tot està plagat de desnivells. Els bonys que trobem en els espais vitals són bastant habituals i el forat és una metàfora física d'allò que ens passa al llarg de les nostres vides.

—La dinàmica social i econòmica condueix cada cop més les persones a afrontar els problemes amb aquestes actituds de refugi, de resignació i de passivitat?

—El concepte *societat* té unes implicacions que exigeixen uns comportaments que t'obliguen a renunciar a tota una sèrie de coses. Potser, ara s'utilitza més el concepte *comunitat*, que també obliga els individus a acceptar certes regles, però amb certs avantatges deslligats de l'abast que recull el concepte *societat*. Em sembla interessant reflexionar sobre cap a on sembla que estem anant, què ens agrada, què no, què hem perdut i si tot allò que perdem realment és imprescindible o si, en canvi, el podem refusar.

—Prefereix dir que la seua novel·la és un drama? És una comèdia? És tot plegat?

—Això ho haurà de dir el lector... A mi m'agrada pensar que és una comèdia, perquè no és trista. Però el lector la pot identificar d'una manera distinta, perquè és ell qui atorga l'entonació al llibre. Al remat, és una crònica familiar bastant comuna.

—L'estil humorístic suggereix que vostè ha gaudit narrant els drames mentals dels protagonistes.

—Es tracta de desdramatitzar el que és una crònica bastant quotidiana. L'estil va molt per aquí.